

DAGBOEK VAN EEN LEEK



Vrijdag 30 November: Naar Amsterdam om honorarium te beuren. Ik was no. 22 van de rij, en alles ging vlot. Toen ik daar zoo stond te wachten in het groote gebouw aan de Heerengracht, naast het mooie huis met de vier Heemskinderen in den gevel, sprak een van mijn confrères van de groote dagbladpers me heel familiëer aan en zei op een toon, alsof hij in mij ook een bonafide collega zag: „heb je gelezen van die vegetariër en die vleescheter, die van Boedapest naar Rome wandelen?”

Stapelgek, dacht ik bij mezelf en ik bedoelde niet zoozeer mijn collega dan die twee herbifore en karnifore wandelaars. En zoo ontspon zich een gesprek over het vegetarisme en de sport en over alcoholisme en de sport en over training en onthouding in het algemeen. En niet alleen meergenoemde collega, maar ook anderen, die stonden te wachten op hun duiten, namen deel aan het gesprek en ieder zei iets goeds, gelijk dat onder journalisten gebruikelijk is. Training is alles meende Hoven, maar hij lokte een tegenwerping uit Han Roozen's mond, dewelke verkondigt, dat aanleg van veel meer beteekenis was. En een solied volgegeten heertje van een groot dagblad zei als zijn meening, dat groote figuren in de voetbalwereld als Bok de Korver en mensen van zijn slag nooit veel aan training hadden gedaan en hij wist zelfs voorbeelden uit het kampioenselftal van R. A. P. aan te halen die moesten bewijzen, dat vegetarisme, noch anti-alcoholisme, noch training iets te maken hadden met den goeden vorm van een voetbalploeg, bestaande uit elf mensen, die voetbal kunnen spelen. En weer een ander kwam aandragen met het oude verhaal van dien Herculeusspeler, die eens in het Nederlandsch elftal opgenomen was in de jaren, dat niemand nog dacht aan de training van een voetbalploeg en die op zijn eigen houtje was gaan oefenen, melk drinken en touwtje springen en ademhalingsgymnastiek en 's avonds om half 10 naar bed en al zulke gemakkelijheden, met het gevolg dat hij op den bewusten wedstrijd in Kleef tegen de Duitschers — het was lang vóór den oorlog — in de pauze in mekaar zakke en met een glaasje cognac weer op de been geholpen moest worden.

Waarmee de spreker maar zeggen wilde, dat alles zoo'n beetje individueel is, waar ik het dan ook gloeiend mee eens ben.

Maar hoe dan ook, om van Boedapest naar Rome te wandelen, men mag dan

vegetariër zijn of vleescheter, ik noem het een prestatie.

Zaterdag 1 December: Met de rugbyspelers naar Maastricht. Rugby een prachtige sport, maar niet voor Holland en voor Hollanders. Daarvoor is ze veel te fijn en daarvoor eischt ze een veel te groote sportiviteit. Soccer is niet minder mooi, maar begrijpelijker voor de massa, die het spel beter kan volgen. En bovendien bereikt men eerder iets op het gebied van soccer dan op het gebied van rugby. De middelmatige association-voetballer amuseert zich beter dan de middelmatige rugby speler. Gelukkig hebben we in ons land warme propagandisten voor deze mooie sport met Henri van Booven vooraan. En hij treft het slecht dat de dagbladpers een beetje zuinig is geworden met het papier en nog zuiniger met propaganda voor nieuwe takken van sport. Daar heeft men de schrik van beet gekregen in de eerste jaren van deze eeuw, toen de groote pers het voetbalspel gepropageerd heeft op een wijze, zooals zelden nog iets gepropageerd is in de pers. Nu zit men ermee, met het kolommenslokkende voetbal, week in week uit, lange grijze lappen van Jan trapte naar Piet en Piet trapte naar Kees en het leder ging in de touwen en het net trilde en we zagen niets dan reuze cornerkicken en geweldige keien.

Zondag 2 December: De natuur weende mee om de nederlaag die onze rugbyspelers te slikken kregen. 21—0. Niet gering. Maar wat nood. Hebben de voetballers vroeger jaren niet ernstige verliezen geleden tegen buitenlanders en werden onze cricketteams in de vorige eeuw niet afgeslacht? Laat van Booven met zijn mannen moed houden. Het zou niet pleiten voor onze natie, als ze geen rugby-selectie kon hebben.

Maandag 3 December: Gelezen van leege tribunes op het Xerxesterrein onder Schiebroek waar Ajax speelde. Nu was het gisteren wel slecht weer, maar als datzelfde Xerxes den wedstrijd gespeeld had tegen Ajax op Spangen dan zou het veel voller geweest zijn. Men is in Rotterdam op Ajax gesteld. Ajax laat altijd goed spel zien en ook Xerxes is een club, die behalve haar eigen aanhang genoeg mensen kan trekken. Het zit 'm alleen in de traagheid van de Hollanders om zich te verplaatsen. Wij hebben het vroeger met V. O. C. ook gezien. Een Hollander gaat niet in een trein zitten

RUWE
gesprongen handen
DOOS **PUROL**
30 en 60ct
BIJ APOTH. EN DROGISTEN

om naar een voetbalwedstrijd te gaan, ook al bereikt hij het veld dan eerder dan de tram hem op Spangen brengt. Laat Ajax gaan spelen in Haarlem, vlak bij het station. Dan ligt dat veld voor tal van Amsterdammers dichterbij hun huis dan het huidige veld in de Meer. En men zou zien, tóch komen er dan beduidend minder bezoekers. Ook op dit gebied zijn wij echte Hollanders, want om in Engeland een voetbalveld te bereiken moet men bijna altijd met een trein.

Dinsdag 4 December: Ons blad was nauwelijks van de pers of ik had al drie mensen aan de telefoon, die verontwaardigd waren. Dat zijn mensen die een journalist opbellen altijd. Als ze hem brieven schrijven ook. Ze zijn altijd boos of ontevreden of er is wat verkeers gedaan of hij begrijpt de zaak niet of hij heeft geen belangstelling of hij weet er niets van. Twee keer wordt hij gunstig beoordeeld, bij zijn jubileum en aan zijn graf. De mensen die nu boos waren, waren niet boos op mij gelukkig, maar op de meneer die tegen training was en die ik in het vorige nummer sprekend heb ingevoerd. Die vent was gek, daar kwam het op neer. Maar even daarna kwamen drie andere meneeren aan de telefoon zeggen, dat dat nu eindelijk het eenige verstandige woord was dat zij ooit in Sport in Beeld en in de Revue der Sporten, zolang als die bladen bestaan hebben, hadden aangetroffen.

Toen was het evenwicht weer hersteld.

Woensdag 5 December: Erg erkentelijk voor de vele geschenken uit onzen lezerskring. Ook een heel lieve attentie van de hoofdredactie, en een chèque van de directie. En onder mekaar de cadeautjes en de boterletters, chocolade, alles was in orde. Hoven speelde voor St. Nicolaas en Lex Izaks was zwarte Piet.

Donderdag 6 December: Hebt U gelezen hoe opgetogen Sonja Henie en haar kameraden over Amsterdam waren en over de ontvangst aldaar? Geen wonder. Alleen ons schoonrijden komt er een beetje ongezellig af. Daar hebben ze het in Weenen niet op begrepen. Het is ook een merkwaardige sport. Weet U wel dat het practisch mogelijk is, dat iemand met een bult kampioen schoonrijden op de schaats van Nederland is?

TARTUFFE.

R. WYBRANDTS Jr.

LID B. T. O. N. - FRIVE EN CLUBLESSEN - LEVERING VAN ENGELSCH EN ITALIAANSCH RACKETS - UITVOERING VAN NIEUWE BESPANNINGEN EN REPARATIES — ADRES AMSTERDAM: HARMONIEHOF 52 — TELEFOON 90231 — HAARLEM: KAREL VAN MANDERSTRAAT 83